

3) Artykuł 2 ust. 2 lit. g) rozporządzenia nr 609/2013

należy interpretować w ten sposób, że:

dla celów stosowania tego rozporządzenia, które nie definiuje pojęcia „składnika odżywczego”, należy odnieść się do definicji tego pojęcia zawartej w art. 2 ust. 2 lit. s) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004.

4) Artykuł 2 ust. 2 lit. g) rozporządzenia nr 609/2013

należy interpretować w ten sposób, że:

po pierwsze, dany produkt powinien być stosowany pod nadzorem lekarza, jeżeli zalecenie i późniejsza ocena pracownika służby zdrowia są niezbędne w świetle potrzeb żywieniowych spowodowanych określoną chorobą, określonym schorzeniem lub zaburzeniem oraz ze względu na oddziaływanie danego produktu na potrzeby żywieniowe pacjenta i na samego pacjenta, a po drugie, wymóg, aby żywność specjalnego przeznaczenia medycznego mogła być „stosowana [tylko] pod nadzorem lekarza”, nie jest warunkiem zakwalifikowania danego produktu jako takiej żywności.

5) Artykuł 2 dyrektywy 2002/46 i art. 2 ust. 2 lit. g) rozporządzenia nr 609/2013

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcia „suplementu żywnościowego” i „żywności specjalnego przeznaczenia medycznego”, których odpowiednie definicje zawarto w tych przepisach, wykluczają się wzajemnie, a zatem w każdym konkretnym przypadku konieczne jest ustalenie, na podstawie charakterystycznych cech i warunków stosowania danego produktu, czy wchodzi on w zakres pierwszego, czy drugiego z tych pojęć.

(¹) Dz.U. C 138 z 28.3.2022.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 2 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Graz – Austria) – Postępowanie w sprawie uznania i wykonania europejskiego nakazu dochodzeniowego dotyczącego MS

[Sprawa C-16/22 (¹), Staatsanwaltschaft Graz (Urząd ds. przestępstw podatkowych w Düsseldorfie)]

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2014/41/UE – Europejski nakaz dochodzeniowy – Artykuł 1 ust. 1 – Pojęcie „organu wymiaru sprawiedliwości” – Artykuł 2 lit. c) – Pojęcie „organu wydającego” – Nakaz wydany przez organ podatkowy bez zatwierdzenia przez sędziego lub prokuratora – Organ podatkowy wykonujący prawa i obowiązki prokuratury w dochodzeniu karnoskarbowym]

(2023/C 155/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Graz

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: MS

Przy udziale: Staatsanwaltschaft Graz, Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy oraz art. 2 lit. c) ppkt (i) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych

należy interpretować w ten sposób, że:

- organ podatkowy państwa członkowskiego, który będąc częścią władzy wykonawczej, prowadzi zgodnie z prawem krajowym w sposób samodzielny dochodzenia karnoskarbowe, zamiast prokuratury i wykonując przysługujące jej prawa i obowiązki, nie może zostać uznany za „organ wymiaru sprawiedliwości” i za „organ wydający” w rozumieniu, odpowiednio, pierwszego i drugiego z tych przepisów;
- taki organ może natomiast wchodzić w zakres pojęcia „organu wydającego” w rozumieniu art. 2 lit. c) ppkt (ii) wspomnianej dyrektywy, o ile spełnione są warunki przewidziane w tym przepisie.

(¹) Dz.U. C 138 z 28.3.2022.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rada Úradu pre verejné obstarávanie – Słowacja) – HOREZZA a.s./Úrad pre verejné obstarávanie

(Sprawa C-520/22 (¹), Horezza)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 267 TFUE – Pojęcie „sądu” – Organ odwoławczy krajowego organu regulacyjnego w zakresie postępowań o udzielenie zamówień publicznych – Niezależność – Status osoby trzeciej w stosunku do organu, który wydał decyzję będącą przedmiotem odwołania – Oczywista niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2023/C 155/28)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Rada Úradu pre verejné obstarávanie

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: HOREZZA a.s.

Druga strona postępowania: Úrad pre verejné obstarávanie

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rada Úradu pre verejné obstarávanie (Radę Urzędu Zamówień Publicznych, Słowacja) postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2022 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Data wpływu: 4.8.2022.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rada Úradu pre verejné obstarávanie – Słowacja) – KONŠTRUKTA – Defence a.s./Úrad pre verejné obstarávanie

(Sprawa C-521/22 (¹), Konštrukta – Defence)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 267 TFUE – Pojęcie „sądu” – Organ odwoławczy krajowego organu regulacyjnego w zakresie postępowań o udzielenie zamówień publicznych – Niezależność – Status osoby trzeciej w stosunku do organu, który wydał decyzję będącą przedmiotem odwołania – Oczywista niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2023/C 155/29)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Rada Úradu pre verejné obstarávanie